

CONSILIUL LEGISLATIV

Procedura de aprobare a Legii nr. 95/2006

143, 16.04.2026

Comisia de Legiferare

263, 20.04.2026

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății (b143/11.03.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/1241/16.03.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D230/17.03.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 652 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vederea extinderii protecției juridice, astfel cum rezultă din cuprinsul Expunerii de motive, prin *„transpunerea infracțiunii de ultraj asupra personalului medico-sanitar, respectiv asupra personalului medical și auxiliar, indiferent de forma de exercitare a profesiei și de unitatea medicală în care își desfășoară activitatea”*.

Totodată, intervenția legislativă vizează, potrivit instrumentului de prezentare și motivare, *„măsuri menite să protejeze integritatea și siguranța angajaților din domeniul sănătății, să consolideze statutul profesional și să asigure aplicarea unitară a legii în toate unitățile medicale. Prin aceste modificări, România face un pas semnificativ către consolidarea unui cadru legislativ mai eficient și adaptat provocărilor actuale din domeniul protecției juridice a personalului medico-sanitar, în special în contextul creșterii numărului de agresiuni asupra acestora”*.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Având în vedere că prin prezentul proiect se intervine legislativ asupra unui singur element structural din actul normativ de bază, pentru exprimarea riguroasă a obiectului reglementării, este necesară reformularea **titlului**, astfel:

„**Lege pentru modificarea art. 652 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății**”.

5. La **articol unic**, pentru rigoare normativă, **partea dispozitivă** trebuie reformulată, astfel:

„Articol unic. – **Articolul 652 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:**”.

6. Referitor la textul preconizat pentru **art. 652 alin. (1)**, semnalăm că norma este neclară prin utilizarea formulării „**contra personalului medico-sanitar, respectiv personalului medical și auxiliar**”, întrucât noțiunea de „personal medico-sanitar” nu include și personalul auxiliar sanitar.

În acest sens, precizăm că, potrivit prevederilor **art. 653 alin. (1) lit. a)** din actul normativ de bază, „**personalul medical este medicul, medicul stomatolog, farmacistul, asistentul medical și moașa care acordă servicii medicale**”, în timp ce personalul auxiliar sanitar reprezintă categoria de angajați din sistemul medical (infirmiere, îngrijitoare, brancardieri, etc.) care sprijină personalul medical în desfășurarea activității, ocupându-se de igiena pacienților, curățenia saloanelor și transportul bolnavilor.

Pe de altă parte, semnalăm că *de lege lata* este infracțiune și **amenințarea săvârșită nemijlocit ori prin mijloace de comunicare directă contra unui șofer de autosanitară sau ambulanțier**, iar potrivit dispozițiilor art. 97 alin. (3) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aceștia fac parte din „**personalul nemedical**”.

Totodată, menționăm că, potrivit definiției prevăzute la art. 92 alin. (2) lit. g) din respectiva lege, „**ambulanțierul**” reprezintă „**personal fără pregătire medicală** care a absolvit cursurile de ambulanțieri, autorizate de Ministerul Sănătății, pentru a activa în cadrul serviciilor de ambulanță”.

Ca urmare, pentru a nu se crea confuzii în aplicarea actului normativ, precum și pentru o reglementare completă, unitară și uniformă, în acord cu intenția de reglementare a inițiatorilor exprimată în cuprinsul Expunerii de motive, se impune revederea și reformularea normei în sensul celor menționate *supra*.

7. Referitor la normele preconizate pentru **art. 652 alin. (2) - (4)**, semnalăm că textele propuse trebuie reanalizate, întrucât din redactarea acestora rezultă că sunt avute în vedere cele trei infracțiuni contra integrității corporale sau sănătății incriminate în **art. 180 - 182 din vechiul Cod penal**.

Precizăm că, în prezent, așa cum s-a arătat și în Expunerea de motive la Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, faptele de violență regăsite în art. 180 - 182 din vechiul Cod penal (lovirea sau alte violențe, vătămarea corporală și vătămarea corporală gravă) au fost regrupate în cuprinsul a două articole, respectiv **art. 193 și 194 din noul Cod penal** (lovirea sau alte violențe și vătămarea corporală).

Pentru corectitudinea reglementării, ținând cont de faptul că în Codul penal nici nu mai există o infracțiune cu denumirea „vătămarea corporală gravă”, este necesară reanalizarea incriminărilor, utilizarea denumirii infracțiunilor din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, și stabilirea pedepselor în funcție de intenția de reglementare.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 364/15.04.2026